

PEL PRESTIGI DE L'AJUNTAMENT I EL DE LA CIUTAT MATEIXA

CONTRA L'ONADA DE DESCREDIT QUE FOMENTAREN LES DRETES, I QUE ARA L'ESQUERRA ACLAREIX, LLIURANT ELS TRAFICANTS EN CARRECS PUBLICS, AUTÈNTICS O SUPOSATS, A LA JUSTICIA

L'ACTUALITAT POLITICA

El Dr. Aiguader ens parla del descobriment de les agències de col·locacions municipals i del panorama polític del moment

L'actualitat, aquesta actualitat del moment que és el punt dolç de la professió periodística, ha portat al reporter cap al despatx del doctor Jaume Aiguader, alcalde de Barcelona. És evident que, en aquests moments, cap altre assumpte no atrau l'atenció dels que s'interessen per la cosa pública, en més gran escala que l'afer de les col·locacions municipals, de la persecució i brillant descobriment del qual el doctor Aiguader podem dir, sense exageració, que n'ha estat la veritable ànima.

Hem arribat al seu despatx, en el qual veiem apareixent amb menys presència del que voldríem els que, en compliment de la nostra tasca professional, hem de posar-hi ben sovint els peus, els magnífics plafons de Xavier Nogué. Hem estat rebuts pel batlle (caldrà que diguem, amb la frase escripturada, amb la seva amabilitat habitual?) i hem començat la nostra situació inquisitiva sobre l'escàndol del dia.

—Com va ésser que es comencessin les recerques?

—Com solen començar sempre aquestes coses. Per una confiança que vaig rebre d'un bon amic, el qual em va advertir del que passava. Immediatament em vaig posar mans a l'obra. Les autoritats em varen donar tota mena de facilitats i el amic d'Esquerra Republicana, els noms dels quals ja han portat aquest dies els diaris, han dut a terme la tasca d'una manera personal i abnegada.

Ha estat una cosa absolutament necessària i que ha arribat en el moment precís, perquè podedu ben creure que ja se'n feia impossible tota actuació dintre aquest ambient d'insidies continuades, que hauria acabat per ofegar tot el Consistori. Per això ens vàrem proposar donar aquest cop i l'hem donat.

—I val a dir—afegim pel nostre compte—que ha estat un cop de mestre.

—Acepto el qualificatiu en el que pugui anar dedicat als bons amics que hi han aportat el seu esforç personal i gràcies als quals ha estat possible l'èxit obtingut. I us puc ben assegurar, per les impressions que fins ara em vaig tenint, que serà una cosa ben completa i que hauré acabat amb aquest escàndol d'una manera definitiva. Era una cosa, com us he dit abans, que les circumstàncies havien fet absolutament necessària, i es farà un veritable escarment, calgui qui calgui.

—El mòbil dels encartats?—demaneu. I aclarim de seguida:—volem dir si creieu que es tractava d'una vulgar estafada o si era quelcom de més important.

—Em penso que de tot hi havia. Per una part pretenien quedar-se amb els diners dels que podien col·locar, valent-se dels mitjants que fossin: influència, amistat, recomanacions, fins i tot de persones que obraven amb absoluta bona fe... i per una altra, manegar grans quantitats de diner, sense pagar-ne interès de cap mena, procedent de les moltes fiances que es dipositaven per empleus que ells ja sabien que no podien aconseguir, però que, a l'hora de tornar-les, uns tres mesos aproximadament, ja quedarien substituïdes per les altres fiances que haurien anat ingressant. Era una manera de tenir sempre grans quantitats a mà. Una pilota monumental, que dignéssim.

—Heu vist les protestes d'alguns diaris, perquè diuen que s'ha volgut fer un èxit de partit del descobriment de l'afer?

—Sí. Les he vistes. Però no caldrà que us digui com les trobo mancades de monament. És la seva mesquinesa de sempre. Ara els dol que siguem nosaltres els que haguem procedit amb valentia en la tasca sanejadora i voldrien que en féssim un mèrit comú. Però es dona el cas que els que han treballat, que els que no han parat fins a descobrir tot aquest podrim, són homes d'esquerra i, més concretament, de l'Esquerra Republicana, i per més que facin, no podran evitar que el reconeixement de l'opinió pública vagi dirigit a nosaltres.

Parlant d'aquest aspecte de la qüestió, la conversa se'n va sola cap a l'actualitat política, i el doctor Aiguader ens fa manifestacions que no sabríem deixar inèdites. Ens diu que té confiança en el triomf de l'Esquerra, per majoria, a las cinc circumscripcions catalanes, i ho fonamenta en el fet indiscutible que sigui l'únic partit de gran envergadura que fins ara hagi demostrat una absoluta lleialtat al poble. I aquestes coses—ens diu—fan impressió i dificulten l'elector anònim deixa de tenir-les en compte a l'hora de triar els homes que han de portar les regnes del país.

—Heu de pensar també—ens diu com si volgués justificar el seu optimisme, que l'única força política que tenim al davant és la Lliga Regionalista, i aquesta, en tots els terrenys, ha fracassat davant del poble. Podríem dir que la Lliga és el "fracàs de Catalunya".

—No temeu cap de les forces d'extrema esquerra que semblen disposades a donar la gran batalla al vostre partit?

—En absolut. Una de les millors qualitats del nostre poble és la sensatesa amb què sap obrar fins en els moments de més agitació i més turbulència. I menys encara, en els moments actuals, en els quals es va sedimentant l'obra de la revolució, podria creure de cap de les maneres que el cos electoral es deixés enternir per la demagogia forastera.

A preguntes nostres, el Dr. Aiguader ens fa constar la seva conformitat absoluta amb l'acord pres pels organismes del partit d'anar sols a les eleccions. Creu que s'ha de procedir així, amb el més ple sentit de la responsabilitat, per la importància dels moments polítics que s'acosten, dintre els quals caldrà estructurar la Catalunya futura. L'Esquerra—diu—sabrà interpretar, com ho ha fet en tot moment, la voluntat del poble i sabrà executar-la sempre immediatament.

—Hem sentit dir—inquirim finalment—que no anireu en candidatura.

—Efectivament. Aquest va ésser l'esperit de l'acord unànime del Congrés del partit darrerament celebrat, en declarar incompatible el càrrec de diputat amb qualsevol altre càrrec públic. I—afegeix—em sento totalment identificat amb aquest acord, perquè és l'única manera de fer una tasca realment positiva.

Encara el doctor Aiguader ens parla d'altres coses molt interessants, especialment de l'obra mun-

icipalista que ell creu que ha de fer el futur Parlament de Catalunya. Però l'espai de què disposem, enemic implacable dels periodistes i dels homes públics quan es presten a fer-nos declaracions, ens obliga a deixar en suspens la conversa iniciada, per reprendre-la ben aviat com a base d'una nova informació, per a la qual creiem comptar, ja des d'ara, amb la venia de la nostra primera autoritat municipal.—R. C. S.

EN ESPERA DEL FALL DEL POBLE

"La Veü de Catalunya" s'ha indignat de resultes d'una nota oficiosa donada per l'Alcaldia de Barcelona, en la qual el digne alcalde, doctor Aiguader, posa de manifest quina ha estat des del primer moment la seva actitud encaminada a la descoberta dels traficants en càrrecs municipals suposats o autèntics, tan aviat com es va denunciar l'existència d'una agència dedicada aquest fi.

Comprenem que "La Veü de Catalunya" s'indigni. El cop de mà donat per la policia a la Banca de Col·locacions municipals ve a posar en clar un assumpte que a la Lliga li anava molt bé per a la seva propaganda de prestigi dels homes de l'Esquerra i en general dels de la República.

Tota la campanya de difamació que es venia realitzant des de diversos periòdics entorn de l'Ajuntament anava encaminada a combatre l'Esquerra. Era prou sabut que quan es nomenava personal municipal, tots els sectors consistorials, amb la Lliga i tot, donaven uns noms d'uns correligionaris o amics. Això no feien tots els partits, i així s'ha vingut fent sempre, amb la diferència que si els uns justificaven la necessitat d'aquells nomenaments i votaven perquè fossin acordats, la Lliga, hipòcrita, acceptava la necessitat de fer-los, donava els noms d'uns correligionaris i amics perquè hi fossin inclosos, i després votava en contra dels nomenaments tractant així de presentar-se davant de Barcelona com un partit purità. Això ho ha vingut fent la Lliga durant tot un any. Encara més: la Lliga ha nomenat funcionaris a la Comissió de Proveïments, Comissió en la qual no hi ha volgut tenir mai representació perquè la Lliga és un partit polític que té massa interessos creats en perjudici dels ciutadans de Barcelona que volen unes subsistències a bon preu, i només vol intervenir en aquesta Comissió quan hi pugui tenir un domini absolut.

No es feia campanya contra la Lliga ni contra el partit radical en matèria de nomenaments de funcionaris municipals. Es feia exclusivament contra l'Esquerra, que precisament es trobava en minoria al Consistori. I se'n feia amb finalitats estrictament electorals. I el partit que en feia més era la Lliga.

Venir ara a dir que no és lícit que l'alcalde recabi per a ell com a tal l'orgull d'haver fet esclatar aquest escàndol de la trafica amb els càrrecs municipals suposats o autèntics, i que hagi fet constar la intervenció que destacades personalitats de l'Esquerra han tingut en les gestions realitzades per a descobrir els traficants, demostra el greu que a la Lliga li sap que hagi estat feta llum damunt d'aquest afer.

Sembla que el partit radical s'ha molestat pel nostre editorial d'ahir, en el qual deïem que havia estat l'Esquerra la que havia tingut interès a fer esclatar aquest afer. És evident, i la realitat no es pot pas negar. Nosaltres no direm que tal o tal partit estigui embolicat en aquesta qüestió. Ens en guardarem prou. A més a més, el que pugui fer les persones, siguin del partit que siguin, no afecta mai el partit. Però si foren persones de l'Esquerra les que, començant a denunciar el fet, no pararen fins aconseguir que els delinqüents suposats caiguessin a mans de la justícia, s'ha de dir ben alt que foren persones de l'Esquerra i no d'altre partit.

Era el nostre partit el més difamat. Serà el nostre partit el que durà l'afer fins a les darreres conseqüències. Va apareixent la filiació dels detinguts: L'un d'ells és membre d'Unió Catalana, l'organització filial de la Lliga, on aquest partit hi té la seva incubadora d'homes de govern i tècnics. També ha estat director de la revista "Economia i Finances" publicada sota els auspicis de la Lliga Regionalista, i en la qual col·laboraven tots els seus homes que es deien entendre en aquesta matèria. Un altre dels detinguts tenia la seva proposta presentada per a ingressar al partit d'Acció Republicana, i no cal dir que els elements dirigents del mateix han cuitat a treure-la de la post d'anuncis convençuts que no els interessaven certa mena de subjectes. Ahir fou detingut un regidor dels cinc que l'Esquerra havia expulsat, un dels cinc que havia pretès passar com un angelet en el miting de Gràcia i havia tractat de difamar el Consistori i que en la darrera sessió consistorial tractava de passar com a persona compatible amb ell, i que en la seva actitud aconseguia merèixer la simpatia del senyor Solà i dels regidors de la Lliga Regionalista.

Quina culpa tenim nosaltres que aquests fets perjudiquin electoralment la Lliga Regionalista? La veritat sempre serà la veritat; i ens fem càrrec que a la Lliga no li interessi. Nosaltres, però, posarem tot el nostre esforç a què destaquï. L'Esquerra podrà continuar essent atacada per "La Veü de Catalunya", "La Terra", "El Debate" i els petits periòdics de "chantatge". És la unanimitat en la difamació, amb el propòsit de treure'ns vots. Però no reeixiran, ni els uns ni els altres. Barcelona ens coneix a tots. Catalunya sap qui són ells i qui som nosaltres.

L'escàndol de l'Agència que oferia facilitar càrrecs, autèntics o suposats, de l'Ajuntament i del Port Franc

Es detingut el regidor Sánchez Silva, un dels cinc expulsats darrerament per l'Esquerra. — Altres detencions. — Dos alliberaments. — La policia continua les seves perquisicions

La nota sensacional del dia la constituï la detenció del regidor Sánchez Silva, expulsat del Partit d'Esquerra Republicana, després d'una assemblea que va deliberar durant catorze hores, per la seva actuació a l'Ajuntament. És possible que aquesta detenció hagi fet obrir els ulls a alguns sentimen-

tals del Partit, que suposaven que la sanció contra aquest i altres regidors, era excessiva i partidista.

Les actuacions de la policia, en les quals col·laboren activament destacats elements d'Esquerra Republicana, va desembolcant aquesta troca i és de desitjar que dintre pocs dies s'arribi al ple descobriment de tot el que es refereix a aquest tan sensacional com repugnant afer.

LA DETENCIO DEL REGIDOR SANCHEZ SILVA

En virtut de les declaracions concretes del detingut Tomàs Trullols Queralt, fou ordenada la detenció del regidor Sánchez Silva, que pertany al grup de regidors expulsats d'Esquerra Republicana.

Sánchez Silva, segons les nostres referències, ha negat les acusacions de què se'l feia objecte, així com que tingués cap mena de tracte amb els que constituïen les diverses agències que han intervingut en aquest escandalós afer. Amb tot, el fet decretat la seva reclusió amb caràcter d'incomunicat, passat més tard junt amb els altres detinguts, a la presó Model.

ALTRES DETENCIONS IMPORTANTS

Entre les detencions portades a cap per la policia, figura la del tinent retirat Daniel Màrmol, el qual es dedicava a cercar gent disposada a ingressar al Municipi mitjançant determinats lliuraments en metàl·lic, percebent pel seu treball una comissió raonable.

Declarà que ell ignorava que això pogués constituir matèria de delictes, sinó que es pensava que era la cosa més natural del món!

Tots els detinguts han passat a la presó.

ALLIBERAMENT D'UNS DETINGUTS

Per no haver resultat cap càrrec contra ells, han estat alliberats els detinguts Jaume Serra i Esteve Beltran.

ALTRES DETENCIONS. — PRESENTACIO DE PERJUDICATS

A instàncies d'un regidor, han estat detinguts Bernat López Garcia i Cristòfor Montoliu, el qual els acusa d'haver-se apoderat del seu despatx de paper amb membre per tal de simular lletres afavorint per aquest mitjà els seus negocis tèrbols.

En fer-se públiques aquestes detencions, s'ha presentat a la policia un individu que denuncià que els matel·loxos li havien cobrat 12.000 pessetes per un càrrec d'inspector d'Enllumenat Públic, la credencial del qual no ha arribat encara.

També s'han presentat a la policia altres dos individus que han manifestat que lliuraren al Montoliu i al López vuit mil pessetes l'un i set mil pessetes l'altre, com a gratificació per unes credencials que tampoc no han obtingut. Aquests individus s'han negat a presentar la denúncia.

A un altre individu anomenat Fran-